୨୧-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେମାନେ ଏବେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ପବିତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କ କୋଳକୁ ଆସିଛ, ତୁମକୁ ମାନସୀକ ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ'' ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନିଶା ଏବଂ ନିଶାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷଣ କିପରି ହୋଇଥିବ ?

ଉ□ର:- ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିଶା ରହିଥିବ ଯେ ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ବାବାଙ୍କର କୋଳକୁ ଆସିଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ । ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ବିଚାର ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।ସେମାନେ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଓଲଟା କର୍ମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ନିଜର ଯା□ କରିଥା'ନ୍ତି ଯେ ମୋଠାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଗନ୍ଧ ମିଳୁଛି ? ମୋର ଆଖି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟି କାହା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଉ ନାହିଁ ତ ?

ଗୀତ:- ମରନା ତେରୀ ଗଲୀ ମେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ, ପୁଣି ତା'ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ମନ ଭିତରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ବାହାର କରିବା ଉଚିତ । ଏକଥା କିଏ କହୁଛି ଯେ ମରନା ତେରୀ ଗଲୀ ମେଁ ? ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି, କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପାବନ ଆତ୍ମା ତ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହିଁ କୁହାଯିବ ଅଥବା ପାବନ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିବ । ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ - ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ମରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଅନ୍ୟର ହେବା ଅର୍ଥ ଜଣଙ୍କ ନିକଟରୁ ମରି ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ବ□ିବା । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଶରୀର ଛାଡିବ ତେବେ ଅନ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାଇ ଜନ୍ମ ନେବ ନା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବ□ିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମରୁଛ ଏବଂ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲିଙ୍କର କୋଳକୁ ଯାଉଛ । ତେବେ ଏହି ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କିଏ ? ଶିବବାବା ଏବଂ କେବଳ ହୋଲି କିଏ ? ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ, ଏହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ କେବଳ ହୋଲି କୁହାଯିବ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏବଂ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ସେମାନେ ଯଦିଓ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମ ତ ପୁଣି ବି ପତିତଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ନେଉଛନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ହେଉଛ । ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଦି ହୋଲି ବାବା ତୁମକୁ ଏଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡି ହୋଲି ହେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଉଛି ନା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ ସେତେବେଳେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେଉଛ । ତୁମର ଏହା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଟେ । ତାହା ହେଉଛି ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଯେଉଁଠି ସବୁ କିଛି ସୀମିତ । ସେମାନେ କେବଳ ହୋଲି ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେଉଛ । ତୁମର ବିବେକ ମଧ୍ୟ କହୁଛି— ଆମେ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛୁ । ସେହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ରଜୋଗୁଣୀ ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱାପରରେ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି । ତେବେ ଫରକ ରହିଲା ନା । କେଉଁଠି ରଜୋଗୁଣୀ, କେଉଁଠି ସ□ପ୍ରଧାନ । ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଲିଏଷ୍ଟ ହେଉଛ । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରେମର ସାଗର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଇଂରାଜୀରେ ତାଙ୍କୁ ଓସନ୍ ଅଫ୍ ନଲେଜ, ଓସନ୍ ଅଫ୍ ଲଭ୍ କହିଥାନ୍ତି । ତୁମକୁ ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ, ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲିଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହିଭଳି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କର । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ଆସି ଆମକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କର । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ! ଏହାଦ୍ୱାରା ଆମେ କ'ଣ ହେବୁ ? ତେଣୁ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନେ ପତ୍ର ଲେଖୁଛନ୍ତି— ବାବା, ଆମ ପାଖକୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ବହୁତ ଆସୁଛି । ଆମକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ । ଆମର କାହିଁକି ଏପରି ଖରାପ ବିଚାର ଆସୁଛି, ଯେବେକି ଆମକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ ହୋଲି ହେବାକୁ ପଡିବ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅନ୍-ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତରୁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ବାବା ପୁଣି

ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ନଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ— ଆମେ କ'ଣ ହେଉଛୁ ! ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଏପରି କିଏ କରିଥିଲା ? ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା ନା । ଏହି ସମୟରେ ତ ଭାରତ ତମୋପ୍ରଧାନ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ଏହାକୁ ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କରୁଛୁ । ତେବେ ଏଭଳି କରିବା ପାଇଁ ତ ନିଶ୍ଚିତ କେହି ଆବଶ୍ୟକ ନା । ନିଜ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ନିଶା ଆସିବା ଦରକାର ଯେ ମୋତେ ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେହିପରି ଗୁଣ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । କାରଣ ଏକଦମ୍ ତଳୁ ଏକଦମ୍ ଉପରକୁ ଚଢୁଛ ନା । ସିଢି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍‌ଥାନ ଓ ପତନ ଲେଖା ହୋଇଛି ନା । ଯେଉଁମାନେ ତଳକୁ ଖସି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ କିପରି ନିଜକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କହିପାରିବେ ! ତେଣୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବା ହିଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ, ତେଣୁ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର ! ବାବା ଆମକୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ! ତେଣୁ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ଫୁଲର ବଗିଚା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ନ ରହୁ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ହିଁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମର କାହା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କୁଦୃଷ୍ଟି ନଯାଉ । ଏପରି ଓଲଟା କର୍ମ ନ ହେଉ ଯାହାକି ମନକୁ ଖାଉଥିବ ଏବଂ ବିକର୍ମର ଖାତା ଜମା ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଜମା କରୁଛ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବହୁତ ସମ୍ପ□ିବାନ ହେଉଛୁ । ଏବେ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖ ମୁଁ ଦୈବୀଗୁଣରେ ଭରପୂର ଅଟେ ତ ? ବାବା ଯେପରି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସେହିପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛି ? ଦେଖ - ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ? କେଉଁଠି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କେଉଁଠି ତୁମେମାନେ !

ତୁମ ଭିତରେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ କାହା କୋଳକୁ ଆସିଛୁ ! ସେ ଆମକୁ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ଦେଖିବା ଦରକାର - ମୁଁ କେତେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛି ? ମୋତେ କେତେ ଗୁଲ-ଗୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲ ଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ, ଯେପରି ମୋଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସୁଗନ୍ଧ ମିଳିପାରିବ ? ତୁମେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ସୁଗନ୍ଧ ଦେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ସମାନ କରୁଛ । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ! ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୁରୁ । ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗର ଗୁରୁ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ - ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଗୁରୁ । ଭକ୍ତି ତ କଳିଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ରାବଣର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଥାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମେ ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲୁ, ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଦିନ ବିତିଗଲା ପରେ ତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କୁହାଯିବ ନାହିଁ ? ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଥା । ଧିରେ ଧିରେ ଉକୁଣୀର ଗତି ସଦୃଶ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ପୂରା ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡିବ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ । ପରେ ପୁଣି କଳା କମ ହେବାକୁ ଲାଗିବ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବହୁତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ଆସୁନାହିଁ ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଓସନ୍ ଅଫ୍ ନଲେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ କହୁଛନ୍ତି— ନମସ୍କାର ପିଲାମାନେ । ତୁମେମାନେ ତ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ଅଟ, ଯେହେତୁ ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ନିବାସ କରୁଛ ପୁଣି ବିଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମାଲିକ ହେଉଛ । ତୁମର ସାହସ ବା ଉତ୍ସାହ ବଢାଇବା ପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛ । ମୁଁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉ ନାହିଁ, ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ମହିମାର ଅଧିକାରୀ କରାଉଛି । କୌଣସି ପିତାର ସନ୍ତାନମାନେ ଯଦି ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠିଯାଆନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ପିତା ଭାବିଥା'ନ୍ତି ଏମାନେ ପାଠପଢି ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛି । ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜେ ଯେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରିବ । ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି - ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି ନିଶା ଚଢିବା ଦରକାର । ବାବା ତ ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ସେତେବେଳେ ଆସି ତୁମ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ସେ ତ ଯେପରି ଏହାଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ଏହି ରଥ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅଟେ ନା । ତେବେ ଏହିପରି ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବା ଆସି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର । ମୁଁ ଏବେ ରିଟାୟାର ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍

ଅବସର ନେଉଛି । ଯେବେକି ତୁମେମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେଉଛ ତେବେ ଏଠାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ପତିତ ଆତ୍ମା ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୀର୍ଜାଘର । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ତ ବିକାରୀମାନେ ହିଁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି କାରଣ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ ଅନହୋଲି । ଏହା ତ ବହୁତ ବଡ ହୋଲି ଚର୍ଚ୍ଚ ଅଟେ । ଏଠାରେ କୌଣସି ବି ପତିତ ପାଦ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏପରି ନିୟମ କରିହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ ଏହିପରି ନିୟମ ରଖାଯାଇ ପାରିବ । ଏଠାକୁ କେହି ବି ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି ନା, ଆମେ ଯାଇ ସଭାରେ ବସିବୁ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସରକାରୀ ଅଫିସର ମାନଙ୍କ ପାଖରେ କାମ ରହୁଛି ନା ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବସାଇବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଆଉ କାହାକୁ ଖାତିର୍ କରିବ ନାହିଁ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି, ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ମନା କରିପାରିବା ନାହିଁ । ତୁମର ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କର ତୁମ ସହିତ ଶତ୍ରୁତା ମଧ୍ୟ କମ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ? ସେମାନେ ତ ରଜୋଗୁଣୀ ସମୟରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କ'ଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ ? ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ । ତୁମର ଚାଲି-ଚଳଣ ମଧ୍ୟ କେତେବେଳେ ବହୁତ ଭଲ ହେଉଛି ତ କେତେବେଳେ ପୁଣି ନାମ ବଦନାମ କରିବା ଭଳି ହୋଇଯାଉଛି । ବହୁତ ସେ□ରକୁ ଏପରି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଟିକିଏ ବି ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ତ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛ ଯେ ଆମେ କ'ଣ ହେଉଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଚାଲି ଚଳଣରୁ ବୁଝିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ କ'ଣ ହେବେ ? ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଥିବ ସେ ବହୁତ ରୟାଲଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୀୟତା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କରିବ । କେବଳ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବ । ଆମେମାନେ ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କେତେ ସମ୍ମାନ ରହିବା ଉଚିତ । ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛ । ବାବା ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆହୁରି ସମୟ ଲାଗିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ତ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ହିଁ ରହିଥାନ୍ତି ନା । ରହିବା ଘର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ସ□-ରଜୋ-ତମୋ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସ□ପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୬ କଳା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଭବନର ନିର୍ମାଣ ହେଉଛି ନା । ତୁମେ ସବୁ ମିଳିମିଶି ସ୍ୱର୍ଗ ରୂପକ ଭବନ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଭାରତ ଯାହାକି ଅନହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ଅନହୋଲି ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତରୁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ଆମେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କରୁଛୁ । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରତି କେତେ ସାବଧାନ ରହିବା ଦରକାର । ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଏପରି ନ ହେଉ ଯାହାକି ଆମର ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ ବାବା କ'ଣ କହିବେ । ନା, ଏବେ ତ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ କ'ଣ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କୁହାଯିବ କି ! ଆତ୍ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାବନ ହୋଇଗଲା ପରେ ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ ହୋଲି ହେଉଛ । କିନ୍ତୁ ପଦ ପାଇବାରେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ପଏ□ସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ତୁଳନା କରି ଦେଖାଅ । କେଉଁଠି ଏମାନେ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ, କେଉଁଠି ସେମାନେ କେବଳ ହୋଲି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣଙ୍କର ତ ଜନ୍ମ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଉଛି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି— ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମାମେକମ୍ ୟାଦ କର ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଅଶରୀରୀ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିବବାବା ପାଠ ପଢାଇ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହି ସବୁ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଯିଏ ବ୍ରହ୍ମା, ସେହିଁ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ

ଜାଣିଛ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛୁ । ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ କେହି ବି ନେଇ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଅମୁକ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲା, ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଗଲା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବିକାରୀ, ପତିତ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ କିପରି ଯିବେ ? ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏକଥା ବୁଝାଇପାରିବ, ତେବେ ଯାଇ ଜାଣିବେ ଯେ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ନିଶା ରହିଛି । ଏହିପରି ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର ଯେ, କାହାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବି । ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମନ ଭିତରେ ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଏଥିପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗ୍ୟ ପୁଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହଁନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ମଜାଦାର ଅଟେ । ଭିତରେ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହୁଛି— ଆମେ ଏହି ଭାରତକୁ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି କରିବୁ । ତୁମର ଚାଲି-ଚଳଣ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ମଧ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଚାଲି-ଚଳଣରୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ପଡିଯାଏ । ଶିବବାବା ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଏପରି ଚଳଣି ହେଉ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଜାଣିଯିବେ ଯେ ଇଏ ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଧୀରେ ଧୀରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମହିମା ବିସ୍ତାର ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ପୁଣି କାଇଦା କାନୁନ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଲାଗୁ ହୋଇଯିବ ଯାହାକି କୌଣସି ପତିତ ଆତ୍ମା ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଆଉ କିଛି ସମୟ ଦରକାର । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ତା'ପରେ ନିୟମ କାନୁନକୁ କଡାକଡି ଭଳି କରିବାରେ କୌଣସି ଆପ□ ନାହିଁ । ତା'ପରେ ତ ପାଣ୍ଡବ ଭବନଠାରୁ ଆବୁରୋଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାଡି ଲାଗିଯିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଆଗକୁ ଚାଲ ଦେଖିବ । ଏବେ ତ ବାବା ତୁମର ଭାଗ୍ୟକୁ ବଢାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ମଧ୍ୟ କାଇଦା ଅନୁସାରେ କହୁଛନ୍ତି ନା । ପାଦ ତଳେ ପଦ୍ମ ଫୁଲ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା । ଏସବୁ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ମହିମା । ପୁଣି ବି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେପରି ମନକୁ ପାପ ଛୁଁ ଥିବ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦେହ-ଅଭିମାନର ଦୁର୍ଗନ୍ଧକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ନିଜର ଚଳଣିକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ହୋଲିଏଷ୍ଟ ଅଫ୍ ହୋଲି ହେବା ପାଇଁ ପୂରା-ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଏପରି ନ ହେଉ ଯାହାଦ୍ୱାରା ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ସର୍ବ ସମ୍ପ□କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ପ୍ରତି ମୂହୁ□ରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାର ବରଦାନ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହି ସଂଗମଯୁଗୀ ସମୟକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବରଦାନକୁ ନିଜ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଜମା କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦାନ କର । ସେହିଭଳି ସଂକଳ୍ପରୂପକ ସମ୍ପ□କୁ, ଜ୍ଞାନରୂପକ ସମ୍ପ□କୁ, ସ୍ଥୁଳ ଧନ ରୂପକ ସମ୍ପ□କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କର, କାହିଁକି ନା ଏହି ସମୟରେ ସ୍ଥୁଳ ଧନକୁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପଇସା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ ହୋଇଯାଏ - ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ□କୁ ସ୍ୱଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବା ସେବାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ, ତେବେ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁଠାରେ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।